

### 1ต่อ 3 ย้งสู้ไหว

#### เรื่องเล่า กลุ่มรวมน้ำใจริมน้ำลาว อ.แม่ลาว จ.เชียงราย

“บอย”นามสมมุติ ลูกคนเดียวแม่เสียชีวิตตั้งแต่ตอนเด็ก จบการศึกษาแค่มัธยมศึกษาตอนต้นหลังจากนั้นได้ทำงาน พอมาอีกช่วงหนึ่งพ่อได้รับอุบัติเหตุทำให้ขาขาดไปข้างหนึ่งไม่สามารถทำงานได้ ครอบครัวอยู่ในเกณฑ์ยากจนไม่มีไร่นา บอยต้องทำงานเลี้ยงครอบครัวพ่อติดเชื้อเอชไอวีได้รับเงินคนพิการเลี้ยงชีพไม่เพียงพอค่าใช้จ่ายในครอบครัว บอยต้องทำงานปั้มน้ำมันเสริมไปพร้อมกับไรแมนส่งอาหารในเมืองทำให้ไม่มีเวลาไปส่งพ่อหาหมอต่อมามีอาการไม่ดีขึ้นบอยจึงได้มาหาหมอพบว่าตนเองติดเชื้อเอชไอวีและต้องมาพบหมอตามนัดบ่อยๆและนัดไม่พร้อมกับพ่อบอยจึงขอเลื่อนนัดให้พร้อมกันกับพ่อ ในบ้านหลังนี้ยังมีป่าที่พิการติดเตียงอีกหนึ่งคนป่วยด้วยเบาหวาน ความดัน ช่วยเหลือตนเองไม่ได้แต่ก็ยังโชคดีที่มีป่าอีกคนที่เป็นญาติ

ไม่มีลูกอยู่ตัวคนเดียวบ้านอยู่ไม่ไกลนักมาช่วยดูแลอยู่เป็นเพื่อนเวลาบอยไม่อยู่ก็ช่วยๆกันไป แต่เมื่อต้นปี2566 ที่ผ่านมามีป่าที่คอยดูแลหกล้มและเป็นอัมพฤกษ์ไปอีกคน ทำให้บอยมีผู้พิการที่ต้องดูแลรวม 3 คน และรับภาระทั้งหมด ไม่ว่าจะป็นข้าว ปลา อาหาร และที่จำเป็นต้องใช้คือแอมเพนิส แขนงากลุ่มไปเยี่ยมอย่างต่อเนื่องจึงได้กลับมาพูดคุยปรึกษากับพี่เลี้ยงและทีมเยี่ยมบ้านของโรงพยาบาลจึงได้รับความอนุเคราะห์แอมเพนิสเป็นบางครั้ง ต่อจากนั้นแกนนำกลุ่มได้ประสานกับนิ่มซี่เส็งและสงเคราะห์จากพัฒนาสังคมสงเคราะห์จังหวัดเชียงราย พอจะช่วยแก้ไขปัญหาเบื้องต้นได้บ้าง ทำให้บอยและครอบครัวจิตใจที่ได้รับการช่วยเหลือดังกล่าวมีขวัญและกำลังใจที่จะมีชีวิตสู้ต่อไป